

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/351/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201142
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201142.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu H. R., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpeného Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, adresa pre doručovanie : P.O.BOX 86, 820 18 Bratislava, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.467,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 6Csp/44/2018-100 z 11. júla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 11. 07. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.467,64 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 02. 06. 2017 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.467,54 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 11. 07. 2018 sa konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, prítomná bola však jeho právna zástupkyňa, ktorá zároveň ospravedlnila neprítomnosť žalobcu z dôvodu pracovných povinností. Neprítomný bol žalovaný ako aj jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu hospodárnosti a nenavyšovania trov konania.

Súd vec právne posúdil podľa § 137 písm. a/, § 274, § 275 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 37 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, § 45 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoSÚ“, resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

Vzhľadom na to, že sa žalovaný nedostavil na pojednávanie konané dňa 11. 07. 2018, pričom ospravedlnil svoju neprítomnosť len z dôvodov hospodárnosti a nenavyšovania trov konania, ktoré súd nepovažoval za okolnosti vážne, ktoré by mu znemožňovali dostaviť sa na pojednávanie, boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalovaný podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vrátane náhrady trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Podľa jeho názoru pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené zákonné dôvody ani zákonné podmienky podľa § 274 CSP.

Odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu ohľadne dôvodu jeho ospravedlnenia (nevie zabezpečiť zastupovanie splnomocnenou advokátskou kanceláriou) je v rozpore s jeho písomným podaním zo dňa 18. 06. 2018, v ktorom sa uvádza (v úvodnej vete) „v uvedenej veci z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnymi konaniami ospravedľujeme neúčast' žalovaného i jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na deň 11. 07. 2018 o 10.15 hod. s tým, že s vykonaním pojednávania vo svojej neprítomnosti žalovaný súhlasí.“

Svoju neúčast' aj neúčast' jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní ospravedľoval z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti. Civilný sporový poriadok vyžaduje ako jednu z podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 písm. b) CSP to, že žalovaný sa neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Pre splnenie tejto podmienky teda musia byť spojené dve okolnosti, a to včasnosť ospravedlnenia a vážnosť dôvodu. Včasnosť ospravedlnenia je možné vymedzovať vo vzťahu k stanoveniu termínu pojednávania; v tomto prípade bolo ospravedlnenie podané súdu dňa 18. 06. 2018, takmer 1 mesiac vopred pred pojednávaním. Druhá kumulatívna podmienka - vážnosť dôvodov predstavuje skôr individuálne zohľadnenie konkrétnej okolnosti, avšak dôležité je, že vážnosť dôvodu nemusí byť tak závažná alebo intenzívna, ako napríklad pri odročení pojednávania. Vážnosť dôvodu neúčasti je skôr subjektívneho charakteru, a to jednak z pohľadu sporovej strany (ktorá sa ospravedlní z neúčasti) a z pohľadu súdu s poukazom napríklad na konkrétnu procesnú situáciu.

Obe podmienky - včas a vážna okolnosť musia byť splnené kumulatívne. To v tejto veci nebolo, pretože žalovaný sa ospravedlnil včas a z dôvodu hospodárnosti. Podľa zákona by podmienka podľa § 274 písm. b) CSP bola splnená len vtedy, ak by sa neospravedlnil ani včas a súčasne ani z vážneho dôvodu.

Pokiaľ súd v rámci prípravy pojednávania vyhodnotí, že ospravedlnenie neúčasti vzhľadom na konkrétnu procesnú situáciu nemožno považovať za dôvodné, mal by podľa jeho názoru v takomto prípade per analogiam (čl. 4 základných princípov CSP) postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP, teda ho bezodkladne informovať, že toto jeho podanie neakceptuje a jeho účasť je povinná.

Zdôraznil, že v podaní zo dňa 18. 06. 2018 požiadal súd prvej inštancie o oznámenie, či uvedený dôvod neúčasti akceptuje alebo nie. Zo strany súdu nedošlo k avizovaniu toho, že by uvedený dôvod ospravedlnenia neakceptoval, preto posúdenie jeho neúčasti na pojednávaní dňa 11. 07. 2018 považuje za vecne nedôvodné.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako správny potvrdil.

Mal za to, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pretože navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie; žalovaný sa nedostavil na pojednávanie hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie; žalovaný sa včas ospravedlnil.

Spornou v tejto veci ostala len skutočnosť, či dôvod hospodárnosti konania, je vážnou okolnosťou, pre ktorú by nebolo možné vydať rozsudok pre zmeškanie. Podľa jeho názoru vážne okolnosti ako ospravedlniteľný dôvod neúčasti musia byť také skutočnosti, ktoré sú spôsobilé neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlniť. Musia to byť okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Ministerstvo spravodlivosti v rámci odpovedí na otázky týkajúce sa rekodifikácie zverejnilo na svojom webe otázku z praxe: „Môže súd postupovať podľa § 278 CSP, ak to žalovaný navrhne za predpokladu, že sa žalobca ospravedlní a súhlasí s konaním v jeho neprítomnosti?“ Odpoveď ministerstva znela: „Ak žalobca súhlasí s prejednaním veci bez jeho prítomnosti a svoju neprítomnosť ospravedlní vážnymi okolnosťami, nie je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP prípustné.“ Aj ministerstvo teda má za to, že musí ísť o vážne okolnosti. Žalovaný neospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní vážnymi, objektívnymi okolnosťami, ale len okolnosťami subjektívnymi - hospodárnosť konania na strane žalovaného - čo však nie je vážnou ospravedľujúcou okolnosťou. Mal za to, že súd prvej inštancie nemal povinnosť postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP, teda ihneď po oznámení dôvodu neúčasti na pojednávaní, žalovaného bezodkladne informovať, že toto jeho podanie neakceptuje a jeho účasť je povinná, nakoľko mu túto povinnosť zákon neukladá. Podstatné je tiež, že žalovaný bol v

konaní zastúpený vo veci advokátskou kanceláriou, táto sama alebo prostredníctvom „substitúta“ mohla zabezpečiť účasť na pojednávaní na strane žalovaného.

3. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Civilný sporový poriadok vyžaduje ako jednu z podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 písm. b) CSP to, že žalovaný sa neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Pre splnenie tejto podmienky teda musia byť spojené dve okolnosti, a to včasnosť ospravedlnenia a vážnosť dôvodu. Včasnosť ospravedlnenia je možné vymedzovať vo vzťahu k stanoveniu termínu pojednávania. Ospravedlnenie súdu bolo podané včas, čo ani nie je sporné v tomto prípade. Druhá kumulatívna podmienka - vážnosť dôvodov predstavuje individuálne zohľadnenie konkrétnej okolnosti, avšak dôležité je, že vážnosť dôvodu nemusí byť tak závažná alebo intenzívna, ako napríklad pri odročení pojednávania. Vážnosť dôvodu neúčasti je preto skôr subjektívneho charakteru, a to jednak z pohľadu sporovej strany (ktorá sa ospravedlní z neúčasti) a z pohľadu súdu s poukazom napríklad na konkrétnu procesnú situáciu. Pokiaľ okresný súd mal za to, že jeho ospravedlnenie nepovažuje za dôvodné, mal v takom prípade postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP, a teda informovať, že ospravedlnenie neprijíma a považuje jeho účasť za nutnú alebo ospravedlnenie neakceptuje.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5. Odvolací súd z napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu zistil, že vo vzťahu k žalovanému ide o tzv. kontumačný rozsudok založený na aplikácii ustanovenia § 274 CSP upravujúcom rozsudok pre zmeškanie žalovaného.

6. Podľa ustanovenia § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

7. Z ustanovenia § 356 písm. b) CSP vyplýva, že prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie je viazaná len na nesplnenie podmienok pre rozhodnutie takýmto kontumačným spôsobom. To znamená, že odvolací súd môže na podklade odvolania preskúmať rozsudok pre zmeškanie len z tohto hľadiska, teda iba z pohľadu, či na takéto rozhodnutie boli splnené zákonom stanovené podmienky. Odvolací súd sa preto mohol zaoberať len tým, či vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného súdu prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 274 CSP, pokiaľ na pojednávaní dňa 11. 07. 2018 rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie.

8. Podľa ustanovenia § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Citované ustanovenie upravuje podmienky, ktorých kumulatívne splnenie znamená povinnosť (nie možnosť) súdu prvej inštancie rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Ak je teda predmetom sporu splnenie určitej povinnosti a na nariadenom pojednávaní prítomný žalobca (jeho zástupca) navrhne vzhľadom na absenciu žalovaného rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, súd musí vyhodnotiť, či žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, či bol patrične poučený o následku nedostavenia sa a či svoju neprítomnosť adekvátne ospravedlnil, t. j. včas a vážnymi okolnosťami.

10. Z ustanovenia § 274 CSP vyplýva, že podmienkou pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného je v podstate neospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania vo veci. Právna norma ospravedlniteľnosť dôvodu zmeškania (neúčasti na pojednávaní) bližšie nešpecifikuje a ani príkladmo neuvádza.

11. Konkrétne v ospravedlnení zo dňa 18. 06. 2018 (č.l. 86 spisu) žalovaný uviedol: „V uvedenej veci z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnymi konaniami ospravedľujeme neúčast' žalovaného i jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na deň 11. 07. 2018 o 10.15 hod. s tým, že s vykonaním pojednávania vo svojej neprítomnosti žalovaný súhlasí. Nevieme zabezpečiť účasť prostredníctvom splnomocnenej advokátskej kancelárie. Žalovaný sa v celom rozsahu pridržiava svojich písomných vyjadrení vrátane návrhu, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému voči žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. V prípade, ak konajúci súd uvedený dôvod nepovažuje za dôležitý, žiadame túto skutočnosť oznámiť na e-mailovú adresu cvikova@klegal.sk.“

12. Z obsahu spisu teda vyplýva, že žalovaný ospravedlnil a aj zdôvodnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 11. 07. 2018 podaním doručeným súdu prvej inštancie v elektronickej podobe dňa 18. 06. 2018. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní dňa 11. 07. 2018 ospravedlnil včas, t.j. 23 dní pred pojednávaním.

13. Vo vzťahu k „vážnosti okolností“ už odvolací súd vyššie uviedol, že ustanovenie § 274 CSP nedefinuje prípady, kedy treba považovať ospravedlnenú neprítomnosť žalovaného na pojednávaní za podloženú vážnymi okolnosťami a kedy už nie. Podľa odvolacieho súdu ide v prípade vážnych okolností o tie situácie, ktoré vzhľadom na svoju závažnosť znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov, a preto len podmienky konkrétnej situácie umožňujú zhodnotenie, či súdu oznámený dôvod neúčasti je ospravedlniteľný.

14. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu a komplexne posudzujúc dôvod neúčasti žalovaného na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 11. 07. 2018 dospel k záveru, že tento možno považovať za ospravedlniteľný a akceptovateľný v tej miere, že neumožňoval súdu prvej inštancie rozhodnúť spor voči nemu rozsudkom pre zmeškanie. Ospravedlnenie žalovaného nie je možné považovať za účelové, urobené v snahe predĺžovať súdne konanie, pretože žalovaný svoju neúčast' riadne zdôvodnil s poukazom na princíp procesnej ekonomie, nezvyšovania nákladov spojených so súdnymi konaniami, nemožnosťou zabezpečiť zastúpenie žalovaného iným advokátom, pričom súhlasil, aby súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti.

15. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nemal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a ak tak urobil, mal žalovaného vopred informovať, že ním oznámené okolnosti nepovažuje za relevantné a dostačujúce pre ospravedlnenie sa z neúčasti na pojednávaní. Ak totiž ustanovenie § 183 ods. 4 CSP ukladá súdu bezodkladne oznámiť strane, že ňou uvedený dôvod pre odročenie pojednávania nie je dôležitý, tak o to viac je podľa odvolacieho súdu analogický postup ohľadne informovania strany namiesto vtedy, ak neakceptovanie súdu oznámeného dôvodu neúčasti má mať za následok kontumačné rozhodnutie v spore.

16. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne o uplatnenom nároku žalobcu, pričom sa náležitým spôsobom vysporiada s tým, či Zmluva o revolvingovom zo dňa 27. 09. 2012 je spotrebiteľskou zmluvou. Ak sa v posudzovanej veci jedná o zmluvu spotrebiteľskú, zistí, či predmetná zmluva bola platne uzavretá, či (ne)obsahuje obligatórne náležitosti. V prípade absencie obligatórnych náležitostí ich náležitým spôsobom konkretizuje a zároveň sa vysporiada s tým, či na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie a v akom rozsahu.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

19. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).